

विष्टम्भः

“विष्टिरा मधुराः श्रुताः कथायाः कटु-
पाकिनः ।

नत्या दृष्ट्यास्त्रिदोषाः पण्यास्ते जववः स्मृताः ।”
इति भावप्रकाशः ।

(“जावतित्तिरिक्कपिण्णलवत्तोरवर्णिक्कावर्णक-
नम्मावातौकचकोरकलविक्रमयरक्करोपचक्र-
कुट्टसारङ्गशतपन्नककुत्तिरिक्कुरवालुकयव-
लकप्रष्टयस्साहल्ला विष्टिरा जववः श्रुत-
मधुराः कथाया दोषप्रमनाश्च ।” इति सुश्रुते
खचस्थाने ४५ अध्यायः । *) दर्जीकरान्तर्गत-
सर्पविशेषः । यथा,— “पुष्करीको भुजुटी
सुखो विष्टिरः पुण्याभिकर्णो गिरिसर्पे ऋजु-
सर्पः श्वेतोदरो महाशिरा अलमर्द्धो आश्री-
विष इति ।” इति च सुश्रुते कण्ठस्थाने चतुर्थे-
४ अध्याये ।)

विष्टः जि, प्रविष्टः । विश्रुतातोः क्तप्रत्ययेन
निष्पन्नमिदम् ।

विष्टर्प, स्त्री, (“विष्टर्पविष्टर्पविष्टर्पोलपाः ।” इत्यु-
णादिच्चे विष्टर्पस्थाने विष्टर्पपाठेन विश्रुतातोः
कपन्प्रत्ययेन साधुः इति केचित् ।) सुवनम् ।
इत्यमरः । विष्टर्पं विष्टर्पः । इति तट्टीकायां
रूपद्वयम् । (यथा, रघुः । ११ । १६ ।

“नायभिन्नद्वया निपेतुषी
सा खकाननसुवं न केवलाम् ।
विष्टर्पत्रयपराजयस्थिरां
रावणश्रियमपि यकम्ययत् ।”)

विष्टम्भः, पुं, (वि + क्तृभ + क्तः ।) प्रतिबन्धः ।
(यथा, भागवते । ५ । २२ । १२ ।

“स दृष्टिविष्टम्भश्चोपशमनः ।” *)

आक्रमणम् । यथा, भारविः । १३ । १६ ।

“प्रविकर्षनिनादभिन्नरन्ध्रः
पदविष्टम्भनिपीडितस्तदापौम् ।”)

रोगविशेषः । इति मेदिनी । मे, २० । स तु
आनाह्रोगः । तस्य लक्षणमाह ।

“आमं संक्रदा निश्चितं क्रमेण
भूयो विवर्द्धं विगुणानिवेन ।
प्रवर्त्तमानं नयथास्त्रमेनं
विकारमानाहसुदाहरन्ति ।”

आमं अपक्वमाहारसारं शक्तं पुरीषं वा
क्रमेण निश्चितं सञ्चितम् । भूयो विगुणानिवेन
दृष्टवायुना विवर्द्धं आमशोषितं वा यथास्त्रं
पूर्ववदप्रवर्त्तमानं एनं विकारं आनाह-
माहुः । * । तन्नामजमानाहमाह ।

“तस्मिन् भवत्तामससुप्तये तु
दृष्ट्वा प्रतिष्ठापयश्रुविदाहाः ।
आमाशये शूलमधो गुरुत्वं
हृत्तस्मन् उद्गारविघातनश्च ।”

विघातनं अप्रवृत्तिः । * । शक्तत्वं च यजमाह ।

“स्तम्भः कटीदृष्टपुरीषमूत्रे
शूलोऽथ मूत्रां शक्तो वमिषः ।
आसन्न पक्षाशये भवन्ति
तथाज्वोक्ताणि च लक्षणानि ।”

विष्टम्भः

पक्षाशये शक्तत्वं च यजे । अज्वोक्ताणि
आमानवातनिरोधादीनि । * । आनाहोदा-
वर्णयोश्चिकित्सावास्तुत्यादुभयचिकित्सा अत्र
लिख्यते । अथोदावर्त्तानां चिकित्सा ।

“अधोवातनिरोधोऽप्युदावर्त्तं हितं मतम् ।
खेदपानं तथा खेदो वक्षिष्येचातुलोमनम् ।
विद्धविघातसमुत्थे तु विद्धमेघन्नं तथौषधम् ।
वर्त्ताभ्यङ्गावगाहश्च खेदो वक्षिर्हितो मतः ।”
वर्त्तिः फलवर्त्तिः ।

“मूत्रावरोधजनिते शीरवारिवर्त्तां पिवेत् ।
दुष्प्रांश्चरसं चापि कषावं ककुभस्य च ।
दुष्प्रां कण्टकारी दुरालभा च तुल्यगुणत्वात् ।
शर्करावर्जं तोयेन पिवेद् वा जवबीजतम् ।
सितामिक्षुरसं शीरं द्राक्षासमयापि वा ।
सर्वथैव प्रकुर्वीत मूत्रकृच्छ्राभ्यसरोविधम् ।
जृम्भाभिघातजे खेदं खेदं चापि प्रयोजयेत् ।
अन्यानपि प्रयुज्जीत समीरणहरान् विधीन् ।
नेत्रनीरावरोधोऽप्युदुचेदं शोणलम् ।
सुप्यात् सुखेन तस्यामे कथयेच्च कथाः प्रियाः ।
हृक्काभिघातजे तीक्ष्णाप्रागनस्याकंदर्शनेः ।
प्रवर्त्तयेत् क्षुतं सक्तं खेदखेदौ प्रशीलयेत् ।”
तीक्ष्णं मरीचराजिकादि ।

“उद्गारस्यावरोधे तु खेदिकं घूमसाचरेत् ।
हृदिनिर्यहसंजाते वमनं लङ्घनं हितम् ।
विरेचनं चात्र मतं तैलेनाभ्यङ्गनं तथा ।
वक्षिशुद्धिकरेः सिद्धं चतुर्गुणजलं पयः ।
आवारिनाशात् क्षथितं पीतवन्नं प्रकामतः ।
रमयेयुः प्रिया नायकः शुक्रोदावर्त्तिनं नरम् ।
तस्याभ्यङ्गोऽवगाहश्च मदिरा चरणाशुधः ।
शालिः पयो निरुद्धश्च हितं मेथुनमेव च ।
क्षुद्विघातसमुत्थे लम्बसुखं तथा लघु ।
रूच्यमल्यं हितं भर्षं पुष्पं सेवं सुगन्धि यत् ।
दृष्टाविघातसंभूते श्रुतः सर्वो विधिर्हितः ।
कर्पूरशिशिरं खल्वं पिवेतोयं श्रुतेः श्रुतेः ।
अमन्थासे हृते शक्तो विश्रामः सरसौदनः ।
निद्रावेगविघातोऽप्ये पिवेत् शीरं सितायुतम् ।
सुवाहनं सुप्रश्यान्नं हिताः श्रोत्रप्रियाः कथाः ।
वातादिवेगविघातजनितानामुदावर्त्तानां चिकि-
त्साभिधाय रूचादिक्वपितवातजनितस्य उदा-
वर्णस्य चिकित्सासाह ।

“हिक्कुमाक्षिकविमूत्र्योः पिष्टैर्वर्त्तिविनिर्मिताम् ।
हृताभ्यक्तां गुदे न्यक्षेदुदावर्त्तिनाश्रिणीम् ।”
फलवर्त्तिः ।

“मदनं पिप्पली कुष्ठं वचा गौराश्च खर्षपाः ।
गुडश्चीरसमायुक्ता फलवर्त्तिरिहोदिता ।”
मदनफलादिवर्त्तिः । * ।

“खल्वपलं जिहताच्चः लघ्वाकर्षं द्वयोश्चर्यम् ।
प्राग्भोजनस्य मधुना विज्ञालपदकं नरो
लिह्यात् ।

एतन्नादपुरीषे देयं विज्ञेयुदावर्त्तं ।
मधुरं नरपतियोयं चूर्णं नाराचकं नाम्ना ।”
इति नाराचचूर्णम् । * ।

विष्टरः

451

“वयोधं पिप्पलीमूलं जिहद्वनी च विच-
कम् ।

तच्चूर्णं गुडसंमिश्रं भक्षयेत् प्रातश्चर्यात् ।
एतद्गुडाष्टकं नाम्ना वलवर्त्तां निवर्द्धनम् ।
उदावर्त्तजोऽहगुल्मशोथपाक्वामयापहम् ।”
इति गुडाष्टकम् । * ।

“मूलकं शुष्कमार्द्रं च वर्षाभूपचमूलकम् ।
क्षतमाक्षपलं चापसु पक्वा तेन हृतं
पचैत् ।

तत् पीतं श्रमयेत् क्षिप्रमुदावर्त्तमशेषतः ।”
पचमूलकमत्र दृष्टम् । शुष्कमूलकादयस्तम् । * ।

अथ आनाहस्य चिकित्सा ।

“तुल्यकारणकार्यत्वाद्गुदावर्त्तं हरीं क्रियाम् ।
आनाहोऽपि च कुर्वीत विशेषश्चाभिधीयते ।
जिहत्तुल्यत्वाद्दरीतक्यो हि चतुःपञ्चभागिकाः ।
गुडैर्न तुल्या वटिका हरन्त्यानाहसुखणम् ।
वर्त्तिक्षिकटसंन्यवसर्षपगुडमूत्रमदनफलेः ।
मधुनि गुडं वा पक्वेर्निहता स्नाक्कुष्ठपरि-
माणाः ।

वर्त्तिरियं दृष्टफला श्रुतेः प्रणिहिता गुदे हृता-
भ्यक्ता ।

आनाहोदावर्त्तं श्रममति जठरं तथा ।
गुल्मम् ।”

त्रिकटुकाया वर्त्तिः । इति भावप्रकाशः ।
(जि, विशेषेण स्तम्भयिता । यथा, ऋग्वेदे ।
६ । ८६ । ३५ ।

“दिवो विष्टम्भ उपमो विचक्षणः ।”)
विष्टम्भी, [न] जि, (विष्टम्भातीति । वि + क्तृभ
+ णिनिः ।) विष्टम्भरोगजनकः । यथा,—

“वेदना गुरवो भक्ष्या विष्टम्भदृष्टमाहताः ।”
इति राजवल्लभः ।

(यथा च सुश्रुते । १ । ४५ ।

“प्रायः प्राभातिकं शीरं गुरु विष्टम्भ श्रुत-
लम् ।”

विष्टम्भोऽस्यास्तीति । विष्टम्भ + इनिः ।)
विष्टम्भरोगविश्लिष्टश्च ।

विष्टरः, पुं, (विस्तीर्यते इति । वि + क्तृ + अप् ।
“वृक्षासनयोर्विष्टरः ।” ८ । ३ । ६३ । इति
निपातनात् प्रत्यम् ।) विष्टरी । दम्भसृष्टिः ।
पीडाद्यासनम् । इत्यमरः । आदिना कुशा-
सनादित्यहः । इति भरतः । * । (यथा,
भागवते । ३ । २८ । १६ ।

“काक्षीगुणोत्तमसुओष्णिं हृदयाम्भीजविष्टरम् ।
दर्शनीयतमं श्रान्तं मनोनयनवर्द्धनम् ।”)

विष्टरलक्षणमाह । विष्टरस्तु सार्द्धं द्विसयवामा-
वर्णवजिताधीसुखाया असंख्यातदर्माः । तथा
च यस्यासंयहः । * ।

“ऊर्ध्वकेशो भवेद्भक्ष्या लम्बकेशस्तु विष्टरः ।
दक्षिणावर्त्तको ब्रह्मा वामावर्त्तस्तु विष्टरः ।”
इति ।

हृन्दीगपरिशिष्टम् ।
“दर्भसंख्या न विहता विष्टराक्षरयेष्वपि ।”